

פר' מיכל (ג:יב-טז)

תַּחְתִּיו

תרגום יונתן

(יב) ושלח אבנר אזגדין לות דוד מאתריה

מצודות דוד

תחתיו לאמר - רצה לומר : שלח מלאכים ממקומו

מצודות ציון

(יב) תחתיו – במקומו

מלבי"ם

מלאכים תחתיו - ר"ל שהיו המלאכים מורשים מאתו שהם יעמדו תחתיו ובמקומו ותהיה ידם כידו

רד"ק

(יב) תחתיו לאמר למי ארץ - בסתר שלח לו למי תאות הארץ אלא לך כמו שאמר האל כרתה בריתך עמי ואני אסוב לך כל ישראל וי"ת מאתריה למימר מקיימני במאן דעבד ארעא למימר ויש דרש שכתב בכתבו לדוד מן אבנר לדוד הקדים שמו לשם דוי זהו אל דוד תחתיו לפיכך נענש אבנר :

לְמִי אֶרֶץ

רש"י שם

למי ארץ - לשון שבועה במי שהארץ שלו...
למי ארץ - למי שהמלכות הגון לו אני שולח לו לאמר כרתה בריתך וגוי :

דוד לאיש בשת	דוד לאבנר
(יד) וַיִּשְׁלַח דָּוִד מַלְאָכִים אֶל אִישׁ בִּשְׁת בֶּן שָׁאוּל לְאמֹר תִּנְהָ אֶת אֲשֶׁתִּי אֶת מִיכָל אֲשֶׁר אֲרִשְׁתִּי לִי בְמֵאָה עֶרְלוֹת פְּלִשְׁתִּים :	(יג) וַיֹּאמֶר טוֹב אֲנִי אֶכְרֹת אֶתְּךָ בְרִית אֶף דָּבָר אֶחָד אֲנִכִּי שְׂאֵל מֵאֶתְּךָ לְאמֹר לֹא תִרְאֶה אֶת פָּנָי כִּי אִם לְפָנַי הִבִּיאֶךָ אֶת מִיכָל בֵּית שָׁאוּל בְּבֹאֶךָ לְרְאוֹת אֶת פָּנָי :

מלבי"ם שם

... באשר חשב דוד מחשבות מראש ועד סוף שלא ידמה כעבד מורד באדונו שמשמיד בית אדונו ומולך תחתיו בחזקה, רק כתופס מלכות ע"פ נביא וע"פ דין ובהסכמת ישראל וזקניהם, רצה שישיב לו את מיכל, שמצד זה הוא חתן המלך אשר לפניו, ויש לו זכות במלוכה גם מצד שאול...

רד"ק שם

(יד) וישלח דוד מלאכים - אף על פי ששלח לאבנר שלח גם כן לאיש בשת לכבודו שלא רצה לקחתה בלא רשותו :